

SERGEJ LAZAREV

je známý ruský spisovatel, psycholog, badatel, léčitel a bioenergoterapeut. Objevil a popsal karmický mechanismus, který již byl v mnoha pramenech popisován, ale dosud nikým neprozkoumán. Jako první v historii nejenom rozpoznal nejhlubší struktury duše ovlivňující náš osud a zdraví, ale také na základě nesčetných studií dokázal, že působením na chování a emoce člověka můžeme měnit k lepšímu jeho osud, charakter i zdraví. Ve výzkumech S. N. Lazareva se věda a náboženství spojují v jeden harmonický celek. Článek z časopisu Pfoenix

Léčení pouze fyzického těla je jen odsouvání problému do budoucnosti

Celá naše civilizace trpí vážnou nemocí, která může vést až ke smrti. Tato nemoc se může léčit, ale může se i zhoršit. Proto je otázka zdraví, která nyní stojí před celou naší civilizací, otázkou číslo jedna. Bohužel je pojem "zdraví" spojován především s tělem. Poslední století přemýšlíme pouze materialisticky a věříme, že nemoc je jen problémem těla. Ale nemoc ve skutečnosti tělem končí. Nemoc začíná v duši. Pokud má člověk špatný cíl, charakter či náhled na svět, nevyhnutelně to vede k fyzickým nemocem. Přichází ke mně hodně lidí, viděl jsem tisíce, možná desítky tisíc případů, diagnostikoval a analyzoval a všude jsem viděl to samé: Pokud člověk nezmění svůj charakter, pokud se nezmění jeho náhled na svět, je jeho fyzické uzdravení dočasné. Léčení fyzického těla je jen odsouvání problému do budoucnosti. O tom jsem se přesvědčil při každé analýze nemoci.

Vědci už konečně pochopili, že neexistuje žádný fyzický čin bez duchovního. Čili každému fyzickému činu předchází duchovní, psychický. Když jsem začínal svůj výzkum a prováděl jsem klientům diagnostiku,

tak mi nevěřili a tvrdili, že jsou zdraví. Ale utekl rok či dva a začali se vracet, aby mi dali za pravdu. A tak jsem pochopil, že nemoc nezačíná na úrovni těla, kde ji ještě lékaři nemohou najít, ale začíná na jemné úrovni. Pochopil jsem, že to, co jsem nazval strukturami pole – strukturami podvědomí, je duše.

Duše je spojená s tělem, s tím, čemu říkáme biopole. Biopole je součástí naší duše. Duše zabírá mnohem více prostoru než tělo a existuje i tehdy, když zemřeme. Pokud máme problémy s duší, nevyhnutelně dříve nebo později nastanou problémy s tělem. A nezáleží na tom, onemocní-li jeden člověk, či skupina lidí – rodina, rod, nebo celý stát, či celé lidstvo – děje se to podle stejných zákonů.

V současné době existuje velké množství diagnostických metod – diagnostika podle pulzu, oční duhovky, ucha, můžete zrentgenovat člověka, udělat různé testy apod. Dnes je podle odborníků nejpřesnější diagnostika podle krve, neboť krev má tu nejúplnější informaci o stavu organismu. Pokud není krev v pořádku, nastane problém. Už ve Starém zákoně se říká, že krev je spojena s duší živé bytosti, z čehož vyplývá, že krev se kazí tehdy, když jsou problémy s duší. A problémy duše – to jsou problémy spojené se ztrátou mravnosti, lásky a víry. Bůh je Lásky a Bůh stvořil člověka ze sebe a vdechl do něj život. Znamená to, že jsme ve své podstatě Božské bytosti a sestáváme z lásky. Naše vyšší já, základní a hlavní já – to je Lásky a pak je vše ostatní. Z Lásky vzniká duše. V duši se pak rozvíjí vědomí a tělo je závěrečnou fází rozvoje duše. Pokud je člověk duše, ale i vědomí a tělo, pak je v první řadě třeba pečovat o duši.

Budoucnost je fyzikální veličina

Můj výzkum ukázal, že pojem "budoucnost" je fyzikální veličina. Viděl

jsem, že každý člověk má svoji zásobu budoucnosti. Pokud se tato zásoba zmenšuje, člověk může dostat schizofrenii, rakovinu, cukrovku nebo může zemřít. Zásoba budoucnosti je spojená se stavem naší duše – duše vytváří budoucnost. Energie budoucnosti je vytvářena duší. Jestliže naše duše začne chřadnout – a duše hyne, když ztratíme lásku – pak u nás nepozorovaně mizí budoucnost a začínají nemoci, nejtěžší a nevléčitelné. To, co nazýváme syndromem získaného imunodeficitu AIDS, homosexualita, rakovina, schizofrenie a autismus – to jsou nemoci lidí, kteří prakticky nemají budoucnost. Jsou to v podstatě nemoci duše. A duši je možné vyléčit.

Hlavní příčina současných nejvážnějších onemocnění

Hlavní příčiny nejčastějších úmrtí jsou mrtvice a infarkty myokardu. Současná medicína je bezmocná v prevenci těchto onemocnění. Ale lékaři už pomalu začínají chápat, že pokud není odstraněna příčina nemoci, není možné člověka vyléčit. A příčinou nemocí v poslední době stále častěji nazývají stresy, nesprávný vztah k situaci, deprese, vnitřní nespokojenost se sebou a okolním světem. Čili oficiální medicína je nucena přiznat, že příčina onemocnění spočívá v duchovně-psychické sféře. Zpočátku onemocní psychika – nepozorovaně, v hloubi duše a potom onemocní tělo. Ájurvéda říká, že charakter člověka ovlivňuje jeho zdraví. Právě v Indii vznikl pojem "karma" – zákon příčiny a následku. Pokud člověk např. raboval, kradl a zabíjel, v příštím životě budou totéž provádět ostatní jemu. Zákon příčiny a následku spojuje naše chování s pocity, se zdravím a s naším osudem. Pokud čteme Nový zákon, uvidíme totéž. Když Kristus vyléčil člověka, řekl mu: "Jdi a nehřeš více, aby se s tebou nestalo něco horšího." Tak že všude vidíme jedno a totéž. Naše emoce a chování nevyhnutelně ovlivňují naše zdraví, ale i zdraví našich potomků

Každý náš čin ovlivňuje budoucnost naši i našich dětí

Když jsem začínal svůj výzkum, neměl jsem o tom ani ponětí, ale po létech všechny moje závěry výzkumů přesně potvrzují všechno, co bylo řečeno ve Starém a Novém zákoně. Ano, skutečně existuje vnitřní spojení mezi rodiči a dětmi. Jakékoli naše slovo, pocit a chování, každý náš čin – to vše se kóduje v našich duchovně-jemných strukturách – v našem podvědomí a dříve či později se za to budeme muset zodpovídat: "Co jsme zaseli, to sklídíme." A co je nejdůležitější – viděl jsem, jak se člověk měnil, když změnil svůj postoj k okolnímu světu, tak měnil i svou minulost, přítomnost a budoucnost. Uzdravovaly se děti, mizely zhoubné nádory. Proto jsem začal psát knihy – mým hlavním cílem bylo dát lidem informace, znalosti a zkušenosti, které jim mohou pomoci, aniž by potřebovali moji přítomnost, moji diagnózu, aby se mohli sami, bez mé pomoci, změnit a překonat různé nemoci. V principu jsem výsledky uviděl již za několik let. I když už mě lidé nenavštívili osobně, sami se zbavovali rakoviny, cukrovky, jejich rodiny se obnovovaly, zlepšoval se osud, a to vše jen po přečtení knih, potom, co pochopili, že my jsme láska a nejdůležitější, co máme hromadit v duši, je láska – záchrana a zachování lásky.

Co je vlastně stres?

Stres je ztráta toho, k čemu jsme připoutaní. Čím větší je připoutanost, tím větší je stres. V indické filosofii existuje výraz: "Nemoci jsou následkem připoutanosti k tomuto světu." Přesvědčil jsem se, že právě připoutanost k různým aspektům lidského štěstí přináší závislost, zvyšuje agresivitu a pak začínají nemoci. Stres – to je nejen bolest či něco nečekaného, je to vlastně změna obvyklého způsobu života. Je to ztráta něčeho drahého srdci, k čemu jsme připoutaní. Špatně snáší stres ti, kteří se nemohou vyrovnat se ztrátou, ti, kteří

neumí dávat. Ten, kdo je zvyklý dávat, hladovět, držet půst, starat se o jiné, stres snadno překoná. Ten, kdo chápe, že Bůh je láska, že je třeba plnit přikázání, že je štěstí o někoho se starat, více dávat než brát... Takový člověk přežije ve zdraví jakkoli těžkou situaci.

Zjednodušeně se všechna Boží přikázání zredukuje na jedno – na první:

"Bůh je láska". Proto člověk, který směřuje k lásce, nebude krást a nebude křivě svědčit. Nebude zbožšťovat jídlo, sex či peníze. Nebude plenit a zabíjet druhého. Bude srdečně a s úctou jednat s rodiči a ostatními lidmi. Jakmile se odchylujeme od přikázání, od jejich podstaty, od lásky, začínáme se připoutávat k tomuto světu, stávají se pro nás důležitějšími materiální hodnoty a při každém nezdaru nebo urážce trpíme. V podvědomí se hromadí agrese a následkem toho přichází nemoci, neštěstí a smrt.

Náš budoucí osud i osud celé planety se rodí z našeho myšlení

Naše civilizace teď vchází do období velkých změn. Brzy se má zrodit civilizace nová. My budeme jinými lidmi – těmi, co zůstanou naživu. Jsme svědky velké globální krize a jsme na jejím začátku. Za rok nebo dva se podle odborníků Amerika zhroutí a tehdy začne skutečná, vážná krize. Bude to obrovský stres pro všechny. Nyní tedy vcházíme do let, kdy nastane nepřetržitá stresová situace. A jestliže budeme na stres reagovat s pocitem strachu, odsuzování a nespokojenosti, všechno se to bude hromadit v našem podvědomí. Za pět až sedm let následkem toho můžou vypuknout nemoci i přírodní katastrofy, protože naše energie ovlivňuje Zemi. Z toho, jak správně reagujeme na okolní svět, se vytváří náš budoucí osud a zdraví. Jak vnímáme svět, takový je náš vnitřní stav nejen duchovní, ale i fyzický. Celá Evropa a Amerika zoufale snaží najít východisko ze vzniklé situace. Proč kapitalismus selhal? Proč selhal volný trh? Proč se zhroutila plánovaná socialistická ekonomika? A nyní zaniká tržní hospodářství. Politici,

filosofové a zástupci náboženství setrvávají ve stavu obrovského stresu, neboť nevědí, jakým směrem se vydat, neví, co mají dělat. Už chápou, že tržní ekonomika začíná zabíjet civilizaci, ale nevidí žádné východisko. Existuje nějaká cesta z této situace? Existuje, ale oni ji nevidí, protože řešení může být pro mnohé politiky a ekonomy příliš neočekávané. Jestliže se lidé budou navzájem podvádět, trh není možný. Aby fungovala tržní ekonomika, musí se kontrolovat morálními zákony. Pokud není morálka, stává se tržní ekonomika nástrojem loupeže a násilí jednoho proti druhému. Jestliže světový bankovní systém místo toho, aby živil a rozvíjel ekonomiku, začíná loupit, okrádat a zabíjet, je taková ekonomika odsouzena k zániku. Banky jsou totiž krevním systémem ekonomiky. A pokud banky začínají porušovat morální zákony, ekonomika nevyhnutelně musí vést ke kolapsu či válce. Krize dnešní civilizace je krize tržní ekonomiky, která přivádí všechny lidi ke krachu.

Proč se hroutí tržní ekonomika?

Proč se nyní hroutí tržní ekonomika? Protože v přítomném okamžiku je ve své podstatě nemorální. Hlavní, poslední nástroj záchrany naší civilizace je mravní kontrola nad trhem a nad plánováním. Jestliže lidi přestanou uctívat mamon, nebudou pro ně hlavní hodnoty jen peníze a blahobyt, sex a jídlo, ale morálka, láska a víra, tak civilizace přežije. Všichni víme, že teď světu nevládnou carové ani králové či prezidenti, ale finanční korporace.

Obchodní korporace se zmocnily celého světa a ovládají prezidenty, vlády, krále... Mohlo by se zdát, že je jedno, kdo vládne – v čem je tedy rozdíl? Vysvětlím v čem: Např. Ludvík XIV. říkal: "Stát jsem já." Čili král cítí, že stát je součástí jeho těla. Musí se postarat o stát a národ. Pokud se nebude starat, stát zahyne spolu s ním. Cíl krále je

zachránit stát, posílit ho a zajistit jeho přežití v budoucnu.

Samozřejmě, že myslí i na sebe. Ale když bude myslet jen na sebe, stát zahyne a on pak zemře sám. Prezident a vláda jsou v podstatě rovněž najatí proto, aby se postarali o stát. Ale jaké jsou cíle finančních korporací? Peníze a zase jen peníze. A do tohoto cíle není zahrnuté ani zdraví národa a jeho budoucnost, ani morální aspekty – není tam nic kromě peněz. Při takové orientaci nadnárodní korporace řídící státy je nevyhnutelně přivedou k zániku a rozpadu. Současná technokratická civilizace ztrácí morálku a víru. Kristus řekl: "A také kvůli porušování mnohých zákonů v lidech vychladne láska." Když odchází láska z duše, odchází i morálka. Duše začíná usychat a odchází i budoucnost. Potom zaniká stát, národ nebo i celá civilizace. Zpočátku umírá duše, potom umírá budoucnost, pak umírá tělo. Neštěstí dnešní doby je, že lidé prakticky nechápou význam pojmů, jako je duše, láska, víra a morálka, protože věří, že duše je abstraktní pojem. A láska že je náboženský pojem. Morálka překáží toleranci a demokracii. Civilizace se potápí. Proč mluvím o civilizaci? Proto, že neexistuje žádný rozdíl mezi schématem umírání jednoho člověka, či skupiny lidí. Viděl jsem lidi, kteří měli vynikající fyzickou kondici, ale budoucnost už neměli. Ale pokud pochopili a chtěli se změnit, žili dál, pokud se nechtěli změnit, pak umírali – a je jedno jestli z důvodu nemoci nebo nehody.

Moderní medicína neví, proč je člověk nemocný

Moderní medicína neví, proč je člověk nemocný. Moderní medicína neví, co je to duše. Moderní medicína neví, jak jsou naše pocity a jednání spojené se zdravím a osudem. Náboženství na nejvyšší tuší a ukazuje se, že jediná cesta pro současnou civilizaci je uzavřena. Náboženství také neví, neboť téměř všechna náboženství světa lásku a víru nahradila rituály a politikou. Čili forma se dále vyvíjí, ale obsah se ztrácí.

Setkal jsem se s věřícími, kteří umírali na rakovinu. Viděl jsem, že víru mají, ale lásku ne. V co tedy věřili? Věřili ve své zdraví, v to, že Bůh je ochrání, v to, že když se budou modlit, budou mít peníze i zdraví. V toto věřili. Ale podstatou víry je láska. Jen prostřednictvím lásky můžeme pocítit jednotu s Bohem. Pokud láska chybí, žádné ostatní atributy nemají smysl. Jestliže jsou zákony, podle kterých se pohybují planety, pokud existují zákony fyziologie našeho těla, tak potom jsou i zákony fyziologie duše. Když je nedodržujeme, tak dříve nebo později budeme mít problémy. Jestliže se neustále opijíme, přejídáme, nehýbáme se, jinými slovy škodíme svému tělu nesprávným způsobem života a nesprávným postojem k sobě sama, tak máme zaručeno, že budeme nemocní a předčasně zemřeme. To ví každý. Ale existují také zákony duše, a pokud se k duši budeme chovat nesprávně, také onemocníme a zemřeme. Přitom zpravidla když pijeme, přejídáme se, nechceme se rozvíjet a vedeme pasivní způsob života, čili zabíjíme své tělo, máme problémy s duší.

Vždy ztratíme to, co dáváme na první místo

Všichni máme pouze dva instinkty: pud sebezáchovy a instinkt pokračování rodu. Pud sebezáchovy je potřebný, bez něho bychom zemřeli. Ale když ho začínáme stavět na první místo, pak je pro nás nejdůležitější osobní ochrana, vlastní území, postavení, peníze, moc, spravedlnost a nadřazenost. A pokud nás někdo v něčem omezí, budeme ho nenávidět a budeme připraveni ho zabít. Pokud máme nenávisť, urážku ve své hlavě, není to ještě nemoc, když ale přechází do duše, do podvědomí a pokud to děláme často, je to nebezpečné. Protože na úrovni duše, v hloubi našeho podvědomí, jsme všichni sjednocení. Nenávisť k jednomu člověku zabíjí všechny. Když začneme nenávidět jednoho člověka, můžeme zabít celé lidstvo. Proto, když v nás agresivita začne pronikat do hloubi duše, tak je zastavena nemocí, neštěstím nebo

smrtí. Agresivita se však objevuje i tehdy, když se naše duše příliš připoutává k pozemským hodnotám. A jediný nástroj, jenž může pomoci překonat závislost na lidském štěstí a instinktech, je láska k Bohu. Jednoduše řečeno je člověk zvíře, které uvěřilo v Boha. Zvíře žije instinkty. Bez nich není možné žít. Jestliže se obracíme k Bohu a směřujeme k Němu, pak se zvíře v nás stáhne do pozadí a božské vyjde napovrch. Viděl jsem i takové lidi, kteří se modlí jen za své zdraví a ztrácí ho. Ale vše, co stavíme na první místo na úkor lásky k Bohu, musíme ztratit, aby zůstala naživu naše duše. Pokud máme peníze na prvním místě, tak o ně přijdeme. Jestliže máme na prvním místě rodinu, ztratíme ji. Když na prvním místě máme blahobyt, postavení či moc, ztratíme je také. Je to jen otázkou času. Zloděj na začátku vyhrává, ale nakonec vždy prohraje. Když budeme porušovat přikázání, nevyhnutelně to povede ke zdravotním problémům. O tom se mluví v Bibli a já to vidím každý den. A nyní to již začínají vidět i lékaři a vědci. Čili se vracíme k těm pravdám, které jsme už dávno zapomněli. Takže, abychom fyzicky v nejbližší době přežili, bude zapotřebí obnovit ten pořádek věcí, jenž existoval vždy. Smysl života a nejvyšší štěstí – to je láska v duši, která nás spojuje s Bohem. Všechno ostatní následuje až pak. Pokud máme správný systém cílů, uzdravíme se.

Cíl je jednota se Stvořitelem

Člověk se skládá z lásky. Podvědomě si uvědomuje, že veškerou energii, hlavní a životní dostává prostřednictvím lásky od Boha. Proto podvědomě pro každého z nás je cílem jednota se Stvořitelem. Bez toho nemůžeme přežít. Láska k Bohu je cíl. Ona rodí funkci – náš život a poté se formuje naše tělo a fyzické zdraví. Co se děje, když vědomě ztrácíme víru v Boha a zřícháme se lásky? Jde o to, že se můžeme zřící víry a být zdravý m – to je otázka rétoriky, protože podstata víry je

láska. Jestliže se zříkáme lásky, umíráme. Dnešní civilizace při ztrátě víry ztrácí lásku. Co se děje, když ztratíme cíl, když ztratíme lásku? Začínají se zhoršovat a postupně selhávat všechny funkce. Začíná trpět náboženství, ekonomika a politika. To je to, co dnes nazýváme "krizí". Když funkce úplně zanikne, začíná se rozpadat tělo – forma. V zásadě se k tomu již přibližujeme. Proto, když ke mně do ordinace přijde vážně nemocný člověk a říká: "Umírám", vysvětluji mu: "Pokud se nenaučíte milovat, nemáte šanci přežít. Abyste se naučil milovat, potřebujete se nejprve naučit vyrovnat se se ztrátou. Proto přezkoumejte svůj život a každou ztrátu nevnímejte jako neštěstí a utrpení, ale berte ji jako pomoc shora pro záchranu vaší lásky. Např. jakákoliv urážka je vaší léčbou. Urazí-li vás někdo blízký nebo už nikoho blízkého nemáte, tak jděte k Bohu. A je to skutečně tak – osoba, která ztratila vše, buď spáchá sebevraždu, nebo začne věřit v Boha. Ten kdo začíná věřit v Boha, přežije."

Proč potřebujeme nemoci?

Proč musíme prožívat ztráty? Z jakého důvodu potřebujeme nemoci? V Bibli se říká: nemoc nedovoluje lidem hřešit ("Ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem." <1. Petr 4:1-2>).

Co je to hřích? Hřích je takové chování člověka, jež zabíjí lásku. Ať je to jakékoliv chování, pokud při tom mizí láska – je to hřích. Hřích je ztráta jednoty s Bohem. Proč nemoc neumožňuje lidem hřešit? Protože nemoc zastavuje lidské funkce, omezuje instinkty a energie už nesměřuje k instinktu, ale k Bohu. Proto nemoc, neštěstí, urážky a ztráty vytváří stres, a pokud na něj budeme správně reagovat, bude lékem i léčbou. Jestliže budeme upadat do deprese a hledat viníky, efekt bude opačný – stres bude zabíjet. Život bez stresu není možný a právě náš postoj k němu nás dělá buď silnějšími, nebo slabšími. Stres

nás může uzdravit, ale také může učinit nemocnými. V našem vnímání se skrývá naše zdraví či naše neštěstí nebo nemoc. Občas ke mně přichází pacienti a říkají: "Přečetli jsme Vaše knihy, ale výsledky nejsou žádné." Dívám se na jejich pole a říkám: "A proč jste ještě stále neodpustili blízké osobě?" – "A jak mu mám odpustit, když se takhle zachoval?" Vysvětluji: "Co je to odpuštění? Nikdy nedokážete odpustit, pokud si myslíte, že jen dotyčná osoba nese vinu. Jestliže chápete, že ne, že prostřednictvím této osoby vás Bůh léčí, pak jí odpustíte." Proto, aby bylo možné někomu odpustit, je třeba vidět ve všem Boží vůli. Toto realizovat je pro většinu z nás velmi obtížné, protože nás dnes učí, že Boží vůle není, je jenom dábelská vůle kolem nás, že svět je krutý a nespravedlivý. Pokud věříme, že svět je krutý a nespravedlivý a nevidíme Boží vůli ve všem, šanci na odpuštění, na přijetí toho, co se děje, nemáme. Když odpouštíme, pociťujeme lásku v duši a sami se uzdravujeme. Následně se uzdravují i naše děti a teprve pak se začíná měnit náš osud. Viděl jsem mnoho zanikajících rodů, které byly na jemné úrovni již prakticky mrtvé. Když ale začne člověk měnit svůj postoj k minulosti, odpouští všem a vidí v tom Boží vůli, učí se milovat, tak začínají změny a já vidím, jak se u něj tvoří budoucnost. Je pravda, že při tomto procesu může probíhat to, čemu říkám "očista". Jestliže máme uvnitř v duši spoustu špíny a přitom se začínáme měnit, pak je cesta k Bohu doprovázena očištěním duše. Můžeme být nemocní, mohou se objevovat nepříjemnosti a také nezasloužené urážky – to je normální proces očištění. Nyní musí věda dobrovolně či nedobrovolně dospět k pochopení toho, že naše city, pocity, naše jednání ovlivňují naše zdraví a osud.

Televize a Reklama

Pokud se podíváme na nynější televizní vysílání, vidíme kult instinktů. Všude vidíme násilí – vítězství sexu a násilí. K čemu to

vede? Jsme svědky triumfu dvou instinktů a začínáme ztrácet pojetí víry, lásky a mravnosti a začínají se rodit nemocné děti. Dnes se v západních zemích při obrovském pokroku moderní medicíny už prakticky nerodí zdravé děti. Téměř všechny děti se rodí s nějakým problémem.

Návod k uzdravení: Láska

K překonání nejtěžších nemocí a problémů stačí pouze pocítit lásku v duši. Je třeba pocítit Boží vůli, jež je přítomná ve všem. Je nutné přehodnotit svou minulost z nového hlediska. Když nám hoří dům, zachraňujeme to, co je pro nás nejdůležitější a nejdražší. Když nás někdo ohrožuje, budeme bránit to, co doopravdy jsme. Tím pádem, pokud si myslíme, že jsme peníze, budeme se vrhat zachraňovat peníze a zahyneme v plamenech. Jestliže si myslíme, že jsme důležitost, postavení a rozum, budeme chránit svůj rozum a nenávidět ty, kteří oněm budou mluvit špatně. Jedině, co nemusíme zachraňovat, je láska, protože je věčná. Proto, když chápeme, že jsme láskou, nemůžeme být agresivní. Láska je věčnost. Lásku nemůžete urazit. Pokud chápeme, že jsme láska, pak nebudeme mít vnitřní agresi a jakákoliv stresující situace nebude snižovat lásku, ale naopak ji zvyšovat. Abychom přežili v nejbližších letech, budeme muset správně vnímat svět a správně reagovat na okolní události. Proto, když za mnou chodí lidé s malými problémy nebo lidé umírající, každému říkám to stejné:

"Oprostěte se od vašich problémů. Pochopte, že jste Láska. Jste božské povahy. Vzpomeňte si na všechny své životní problémy, ztráty a urážky. Odpusťte všem a očistíte si vaši duši. Přijměte všechno, co se vám stalo, jako dané shora." A já pak pozoruji, jak se u pacienta vše mění: i duše i zdraví i osud.